

การออกเสียงสระภาษาเกาหลี ของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัยบูรพา A Study on Korean Vowels Pronunciation of Burapha University Korean Major Students

กนกวรรณ สารโงห์*, Ph.D.
Kanokwan Sarojna**, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออกเสียงสระภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี มหาวิทยาลัยบูรพา โดยเปรียบเทียบการออกเสียงสระภาษาเกาหลีระหว่างนิสิตกับชาวเกาหลี (ผู้อ่านข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี TOPIK) เพื่อนำผลการสำรวจที่ได้ไปเป็นพื้นฐานในการพัฒนารายวิชา 234465 สัทศาสตร์ภาษาเกาหลี กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาเกาหลี ซึ่งลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นรายการคำศัพท์ภาษาเกาหลี คือสระเดี่ยว 10 ตัว โดยสระ 1 ตัว มีคำศัพท์ 2 คำ ซึ่งนำมาจากข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) ครั้งที่ 24 และ 25 ระดับกลาง ส่วนกรรฟิง และนำเสียงจากการบันทึกมาหาค่าความถี่ฟอร์แมนท์ด้วยโปรแกรมพราท (Praat) ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลี สระ 'ㅏ' ด้วยระดับลิ้นสูงสุด สระ 'ㅑ' ด้วยระดับลิ้นต่ำสุด โดยตำแหน่งลิ้นของสระ 'ㅣ' อยู่ด้านหน้าสุด ตำแหน่งลิ้นของสระ 'ㅡ' อยู่ด้านหลังสุด

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาตะวันออก; หัวหน้าศูนย์เกาหลีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

** Assistant Professor, Oriental Languages; Head of Korean Studies Center, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University.

2. นิสิตออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีด้วยระดับของลิ้นต่ำกว่าและตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี มีเพียงสระ ‘ㅏ’ เท่านั้นที่ตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังมากกว่า โดยไม่มีสระตัวใดที่นิสิตนีสิตออกเสียงได้เหมือน หรือใกล้เคียงกับผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี

คำหลัก: การออกเสียง, สระเดี่ยวภาษาเกาหลี, ผู้บอกภาษา, ค่าความถี่ฟอร์แมนท์

Abstract

This study aims to examine the pronunciation of the students in Korean major at Burapha University emphasizing on Korean vowels by comparing the students' pronunciation to that of the native Korean speakers (those who read question items in TOPIK). The findings of this study will be used for the revision of 234465: Korean Phonetics course at Burapha University. The samples consist of 27 fourth year Korean major students enrolling in second semester of academic year 2012. Twenty Korean vocabulary items with 10 single vowels, 1 vowel for 2 items, are used for this study. Each individual item contains single vowel in the first syllable. The vocabulary items used are taken from the listening parts of twenty-fourth and twenty-fifth TOPIKs (intermediate level). The formant frequencies were analyzed with Praat. The findings are as follow.

1. For the tongue position, the students pronounce Korean vowel ‘ㅏ’ with their tongues raised to the highest. The students pronounce ‘ㅑ’ with their tongues drawn to the lowest. The students pronounce ‘ㅓ’ with their tongues extended to the most front, and they pronounce ‘ㅕ’ with their tongues drawn to the most back.

2. The students pronounce Korean single vowels with their tongues lower and rather extended to the front than the Korean native speakers. Only Korean ‘ㅏ’ that the students pronounce with their tongues rather

extended to the back. There is no Korean vowel that the students can pronounce similarly to the Korean native speaker.

Keywords: Pronunciation, Korean single vowels, Informant, Formant frequency

ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

การออกเสียงเป็นทักษะของการเรียนรู้ภาษาที่กลายเป็นความเคยชินได้เร็วกว่าทักษะอื่น และจะกลายเป็นความเคยชินตั้งแต่ขั้นเริ่มต้น สำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศที่เป็นผู้ใหญ่แล้วนั้น มีความเคยชินการออกเสียงภาษาแม่ของตนเอง จึงไม่สามารถเปลี่ยนวิธีการออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษาอย่างสมบูรณ์ แม้ว่าจะทำการเรียนฝึกฝนตามหลักก็ตาม แต่ก็ต้องพยายามทำการปลูกฝังเนื้อหาและวิธีการตั้งแต่ขั้นต้นจนถึงขั้นสูงสุดอย่างต่อเนื่อง ฮวังจ็ย (Hwang, 2010) สำหรับผู้เรียน จึงควรได้รับการฝึกฝนอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาษาเกาหลี แม้ว่าจะไม่มีความแตกต่างของวรรณยุกต์ แต่มีกฎในการออกเสียงที่ยุ่งยากและซับซ้อน มีลักษณะพิเศษเฉพาะของภาษา จึงมีความจำเป็นที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้สามารถออกเสียงอย่างถูกต้อง เพื่อนำความรู้ที่เรียนไปสื่อสารกับเจ้าของภาษาให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้ตรงกัน และการที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อความนั้น ผู้พูดจะต้องออกเสียงของคำ หรือประโยคได้ถูกต้องและชัดเจน เพราะแม้ว่าจะมีความรู้ไวยากรณ์ในระดับสูง หรือทราบคำศัพท์ต่าง ๆ มากมาย แต่หากออกเสียงได้ไม่ถูกต้องก็จะส่งไปถึงทักษะการฟัง ชินเยรี (Shin, 2011) อันจะก่อให้เกิดเป็นอุปสรรคต่อการสื่อสารอย่างไม่อาจปฏิเสธได้

ในปัจจุบัน การศึกษาหรือการวิจัยด้านการออกเสียงภาษาเกาหลีนั้น จะดำเนินการวิเคราะห์ เปรียบเทียบระบบเสียงของภาษาเกาหลีกับภาษาแม่ของผู้เรียน อันจะทำให้ทราบถึงข้อผิดพลาดและปัญหาในการออกเสียงของผู้เรียน อันนำไปสู่การจัดการแก้ไขและป้องกันความผิดพลาดในการออกเสียงภาษาเกาหลี รวมทั้งเนื้อหาของการเรียนการสอนให้เน้นไปที่เสียงที่มีลักษณะเฉพาะและข้อจำกัดต่าง ๆ ตามกฎการเปลี่ยนแปลงของเสียง

จากเหตุผลและเป้าหมายที่แตกต่างกัน ทำให้มีผู้สนใจในการเรียนภาษาเกาหลีเพิ่มมากขึ้น แต่การศึกษาหรือการวิจัยมุ่งไปยังผู้เรียนที่เป็นชาวจีน หรือชาวญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นประเทศไทย ซึ่งมีหน่วยงานและบริษัทสัญชาติเกาหลีเข้ามาดำเนินกิจการต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก รวมถึงอิทธิพลของกระแสวัฒนธรรมเกาหลี อีกทั้งสถาบันการศึกษาที่เปิดทำการเรียนการสอนภาษาเกาหลีก็มีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงควรให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาเกาหลีมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ แม้ว่าจะไม่มีรายวิชาสำหรับการออกเสียงภาษาเกาหลีโดยตรง บรรจุอยู่ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต ภาษาเกาหลี แต่การออกเสียงก็เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 234465 สัทศาสตร์ภาษาเกาหลี ที่เพิ่งบรรจุเป็นครั้งแรกในหลักสูตรปรับปรุง ปี พ.ศ. 2554 โดยกล่าวถึง การศึกษาระบบเสียงภาษาเกาหลี เสียงสระ เสียงพยัญชนะ และกฎการออกเสียง โดยการออกเสียงก็เป็นทักษะหนึ่งที่แฝงอยู่ในทักษะการอ่านและการพูด ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดว่าผลที่ได้จากการทดลองจะเป็นส่วนสำคัญ ในการที่จะช่วยขับเคลื่อนระบบการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพื่อนำไปบูรณาการกับรายวิชาการฟัง-พูดภาษาเกาหลี การอ่านภาษาเกาหลี สัมมนาภาษาเกาหลี รวมไปถึงการเตรียมตัวเพื่อเข้าแข่งขันสุนทรพจน์ภาษาเกาหลีด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อเปรียบเทียบการออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีระหว่างนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพากับเจ้าของภาษาชาวเกาหลี (เสียงอ่านข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี TOPIK)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบลักษณะการออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีว่ามีความแตกต่างหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษาชาวเกาหลีมากน้อยเพียงใด
2. นำผลการวิจัยไปบูรณาการใช้ประกอบการสอนรายวิชาฟัง-พูดภาษาเกาหลี การอ่านภาษาเกาหลี และสัมมนาภาษาเกาหลี

3. นำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการรายวิชา 234465
สัตวศาสตร์ภาษาเกาหลี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้บอกภาษา ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยบูรพา ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาเกาหลี เพศหญิง จำนวน 27 คน
ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รายการคำศัพท์ภาษาเกาหลี 20 คำ
จากสระเดี่ยว 10 เสียง เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา Samsung NF208 ไมโครโฟน
Panasonic RP-VC201 โปรแกรม WavePad V. 3.05 สำหรับบันทึกเสียง โปรแกรม
Gomplayer สำหรับตัดเสียงพูดชาวเกาหลี (ข้อสอบวัดระดับความสามารถทาง
ภาษาเกาหลี (TOPIK) ครั้งที่ 24 และ 25 ระดับกลาง ส่วนการฟัง) โปรแกรม Praat
5.3.41 สำหรับวัดและวิเคราะห์ค่าความถี่ฟอร์แมนท์ โปรแกรม Microsoft Excel
สำหรับทำตาราง และคำนวณสถิติ

3. ผู้วิจัยบันทึกเสียงและเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม พ.ศ. 2556
ด้วยตนเอง ผู้บอกภาษาจะใช้เวลาในการออกเสียงไม่เกิน 15 นาที โดยได้แจก
ใบรายการคำศัพท์ให้ผู้บอกภาษาได้เตรียมตัวประมาณ 5 นาที จากนั้นให้ผู้บอก
ภาษาอ่านคำศัพท์ 1 ครั้งเหมือนกับการอ่านออกเสียงปกติอย่างเป็นธรรมชาติ
จากนั้น นำเสียงที่บันทึกได้จากผู้บอกภาษา และการตัดคำจากข้อสอบวัดระดับ
ความสามารถภาษาเกาหลีไปวิเคราะห์ข้อมูล

4. นำไฟล์เสียงที่บันทึกได้และไฟล์ข้อสอบวัดระดับความสามารถภาษา
เกาหลีที่ตัดไว้แล้วมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 (F1) และค่าความถี่
ฟอร์แมนท์ที่ 2 (F2) ค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 (F1) นั้น มีความเกี่ยวข้องกับระดับ
ความสูง-ต่ำของลิ้นและความกว้างของปาก ยิ่งเป็นสระสูงที่ปากเปิดกว้างเท่าไร
ความถี่ของ F1 ก็จะน้อยลงเท่านั้น ส่วนค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 2 (F2) มีความ
เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้า-หลังของลิ้น ยิ่งเป็นสระที่ตำแหน่งของลิ้นอยู่ส่วนหน้า
เท่าไร ความถี่ของ F2 จะมากเท่านั้น หากเป็นสระที่ตำแหน่งของลิ้นอยู่ส่วนหลัง
ความถี่ของ F2 จะน้อย

5. นำค่า F1 และ F2 ที่ได้ไปประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติ ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม Microsoft Excel วิเคราะห์หาค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยที่ได้มาเปรียบระหว่างผู้บอกภาษาชาวไทย และเสียงที่ตัดจากไฟล์ข้อสอบวัดระดับความสามารถภาษาเกาหลี

ผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 และค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 2 การออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา และเสียงอ่านข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 (F1) และค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 2 (F2) จากข้อมูลการออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา

F	V	ㅏ	ㅑ	ㅓ	ㅕ	ㅗ	ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅡ	ㅣ
F1	\bar{X}	924.5	771.8	718.0	600.3	515.0	428.9	406.4	381.9	484.0	375.8
	S.D	104.6	118.5	115.4	128.5	72.7	45.0	45.7	74.3	54.6	48.3
F2	\bar{X}	1826.6	1320.0	2289.3	2346.9	1191.6	1280.8	1509.9	2649.0	2115.8	2432.3
	S.D	94.9	141.6	158.1	291.5	213.3	267.4	238.3	329.1	215.3	230.2

นิตออกเสียงสระ 'ㅓ' และ 'ㅕ' มีความแตกต่างกันน้อยมาก กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของ F1 ของสระ 'ㅓ' คือ 718 ของสระ 'ㅕ' คือ 600.3 ส่วนค่าเฉลี่ยของ F2 ของสระ 'ㅓ' คือ 2289.3 ของสระ 'ㅕ' คือ 2346.9 และค่าเฉลี่ยของ F1 และ F2 ของสระ 'ㅗ' และ 'ㅛ' ก็มีความแตกต่างกันน้อยมาก กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของ F1 ของสระ 'ㅗ' คือ 515 ของสระ 'ㅛ' คือ 428.9 ส่วนค่าเฉลี่ยของ F2 ของสระ 'ㅗ' คือ 1191.6 ของสระ 'ㅛ' คือ 1280.8 ส่วน ค่า F1 ของสระที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สระ 'ㅏ' ค่า F1 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสระ 'ㅕ' และค่า F2 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ

สระ 'i' ค่า F2 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสระ '┘' เมื่อนำข้อมูลมาจัดลำดับขนาดของค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 4 มาจัดลำดับได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ขนาดของค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา

F1	┘ > ㅓ > ㅕ > ㅗ > ㅛ > ㅜ > ㅠ > ㅡ > ㅣ > ㅚ
F2	ㅣ > ㅚ > ㅠ > ㅜ > ㅛ > ㅓ > ㅡ > ㅗ > ㅕ > ㅗ > ㅛ

จากตารางที่ 2 พบว่าค่า F1 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสระ '┘' ค่า F1 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสระ 'ㅚ' และค่า F2 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสระ 'ㅣ' ค่า F2 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสระ '┘' ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่านิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 4 ขณะที่ออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลี ความสูงของลิ้นของสระ 'ㅚ' สูงที่สุด ส่วนสระ '┘' ลิ้นอยู่ตำแหน่งต่ำสุด อีกทั้งตำแหน่งลิ้นของสระ '┘' จะอยู่ด้านหน้าสุด และตำแหน่งลิ้นของสระ 'ㅣ' จะอยู่ด้านหลังสุด

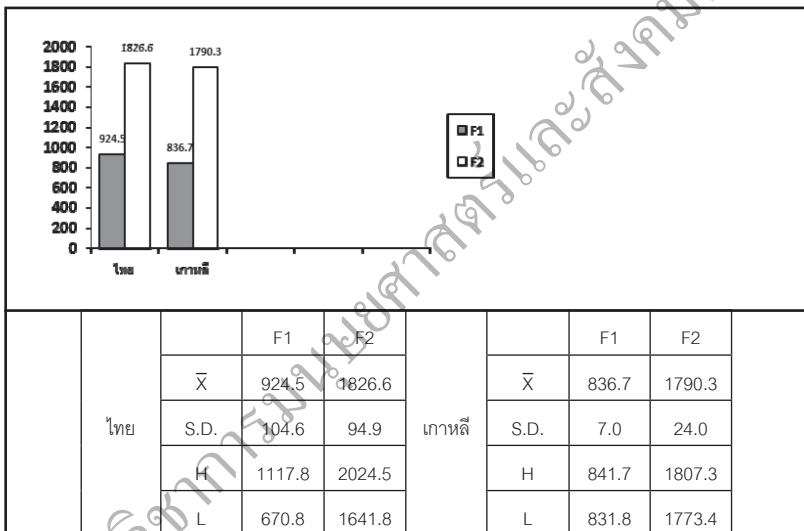
ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 1 (F1) และค่าความถี่ฟอร์แมนท์ที่ 2 (F2) จากข้อมูลการออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาเกาหลีของเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK

F	V	┘	ㅓ	ㅕ	ㅗ	ㅛ	ㅜ	ㅠ	ㅡ	ㅣ	ㅚ	ㅚ
		F1	\bar{X}	836.7	715.6	457.5	533.1	373.7	308.8	319.1	243.6	420.1
	S.D.	7.0	21.7	0.8	1.2	3.7	0.0	2.1	0.3	0.3	0.5	
F2	\bar{X}	1790.3	1418.8	1792.8	2199.1	1031.2	932.8	1227.4	2466.7	1860.5	2117.8	
	S.D.	24.0	56.6	48.3	18.4	7.1	13.6	53.6	2.7	2.8	47.6	

ค่าเฉลี่ยของ F1 และ F2 ของสระ '┘' และ 'ㅚ' ก็มีความแตกต่างกันน้อยมาก กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของ F1 ของสระ '┘' คือ 373.7 ของสระ 'ㅚ' คือ 308.8 ส่วนค่าเฉลี่ยของ F2 ของสระ '┘' คือ 1031.2 ของสระ 'ㅚ' คือ 932.8 และค่าเฉลี่ยของ F1 และ F2 ของสระ 'ㅕ' และ 'ㅗ' ที่เป็นเสียงอ่านข้อสอบวัดระดับ

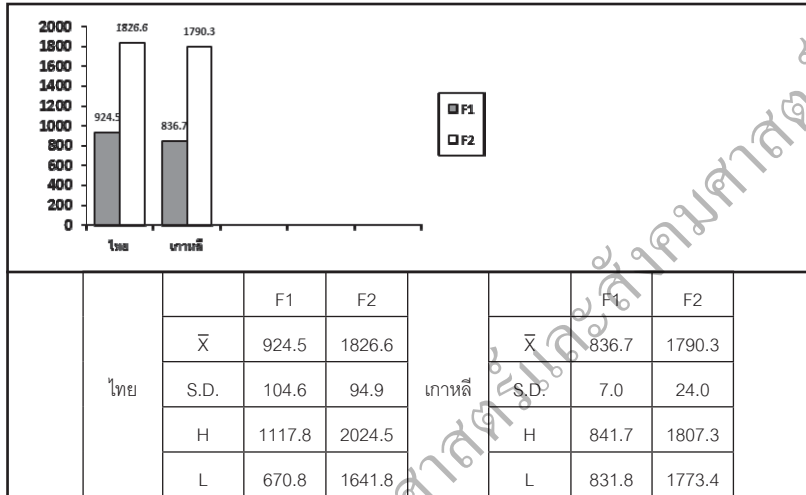
ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าความถี่ฟอร์แมนท์การออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่านข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK)

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว 'ㅏ' ของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK

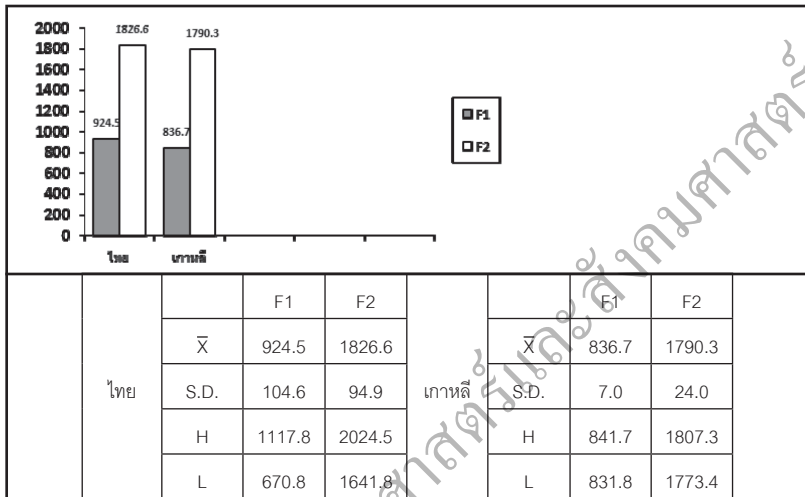
นิติตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ 'ㅏ' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 924.5 ต่อ 836.7 และพบว่า มีนิติตบางคนมีค่า F1 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F1 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิติต ในการออกเสียงสระ 'ㅏ' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 1826.6 ต่อ 1790.3 และพบว่า มีนิติตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว ' ɨ ' ของ
นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK

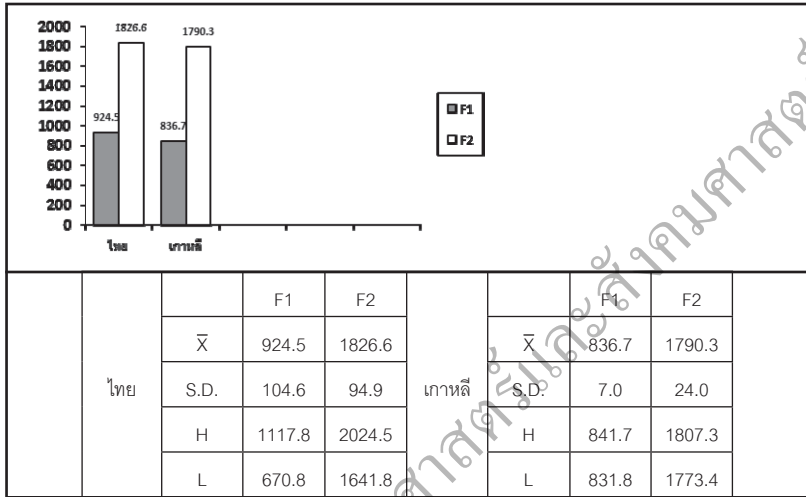
นิตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ ' ɨ ' มากกว่าเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK คือ 771.8 ต่อ 715.6 และพบว่านิสิตบางคนมีค่า F1 มากกว่า
ในขณะที่บางคนมีค่า F1 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK
ส่วน F2 ของนิต ในกรออกเสียงสระ ' ɨ ' น้อยกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ
1320.0 ต่อ 1418.8 และพบว่านิสิตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า
F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าความถี่พอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว ' H ' ของ
 นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
 ข้อสอบ TOPIK

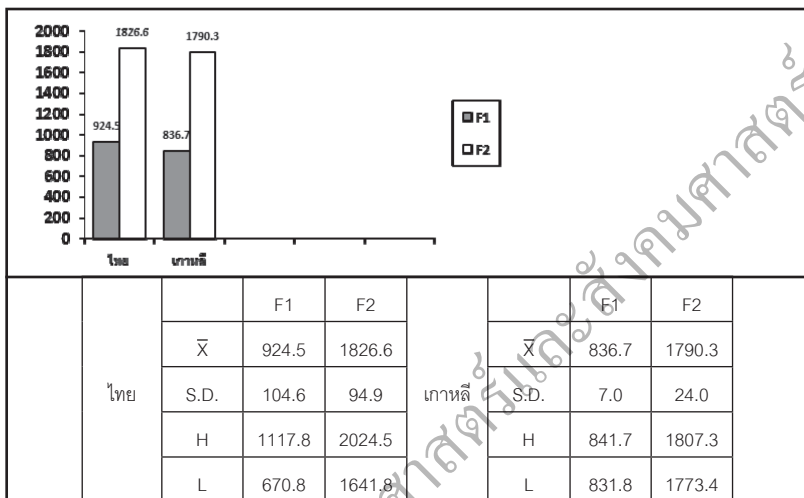
นิสิตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ ' H ' มากกว่าเสียงอ่าน ข้อสอบ TOPIK คือ 718.0 ต่อ 457.5 และพบว่านิสิตทุกคนมีค่า F1 มากกว่า จากค่าสูงสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิสิตในการออกเสียงสระ ' H ' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 2289.3 ต่อ 1792.8 และพบว่า นิสิตทุกคน มีค่า F2 มากกว่า จากค่าสูงสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว ‘-||’ ของ
นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK

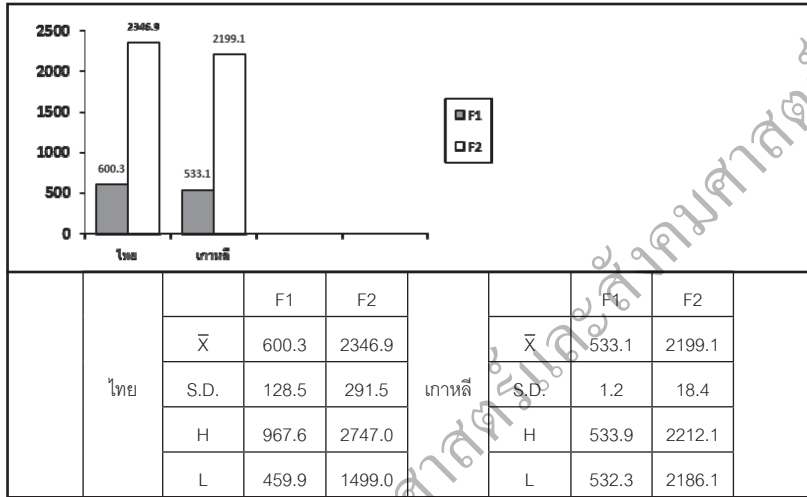
นิติตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ ‘-||’ มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 600.3 ต่อ 533.1 และพบว่า มีนิติตบางคนมีค่า F1 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F1 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิติตในการออกเสียงสระ ‘-||’ มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 2346.9 ต่อ 2199.1 และพบว่า มีนิติตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าความถี่พอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว ‘-l’ ของ
นิติศึกษาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK

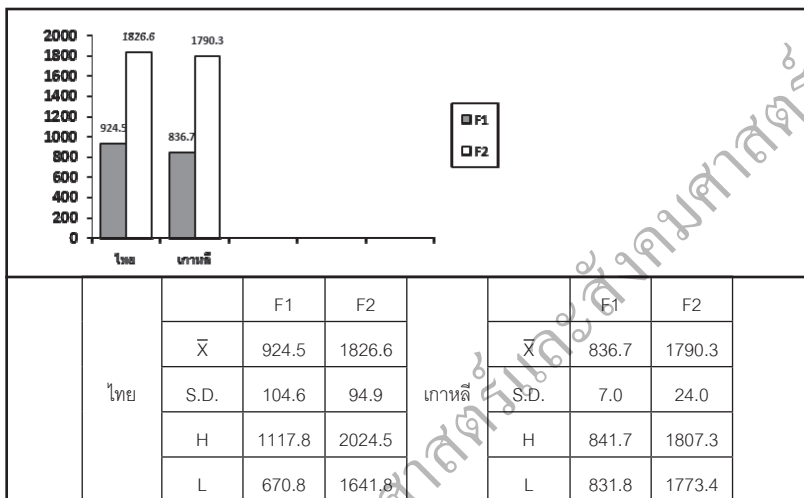
นิติตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ ‘-l’ มากกว่าเสียงอ่าน ข้อสอบ TOPIK คือ 515.0 ต่อ 373.7 และพบว่านิติตทุกคนมีค่า F1 มากกว่า จากค่าสูงสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิติตในการออกเสียงสระ ‘-l’ มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 1191.6 ต่อ 1031.2 และพบว่ามีนิติตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุด และต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าความถี่พอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว 'T' ของ
นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK

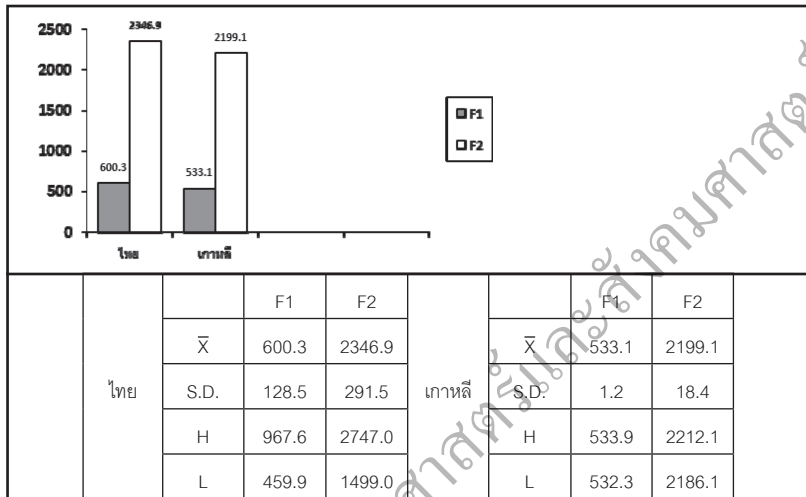
นิตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ 'T' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 428.9 ต่อ 308.8 และพบว่านิตทุกคนมีค่า F1 มากกว่า จากค่าสูงสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิตในการออกเสียงสระ 'T' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 1280.8 ต่อ 932.8 และพบว่านิตทุกคนมีค่า F2 มากกว่า จากค่าสูงสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบค่าความถี่พอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว ‘—’ ของ
นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่านข้อสอบ
TOPIK

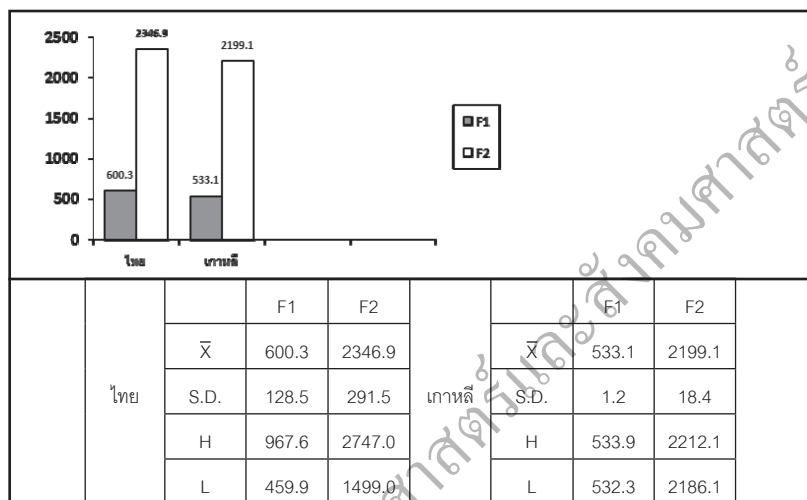
นิสิตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ ‘—’ มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 406.4 ต่อ 319.1 และพบว่านิสิตบางคนมีค่า F1 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F1 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิสิตในการออกเสียงสระ ‘—’ มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 1509.9 ต่อ 1227.4 และพบว่านิสิตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุด และต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว ' | ' ของ
นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK

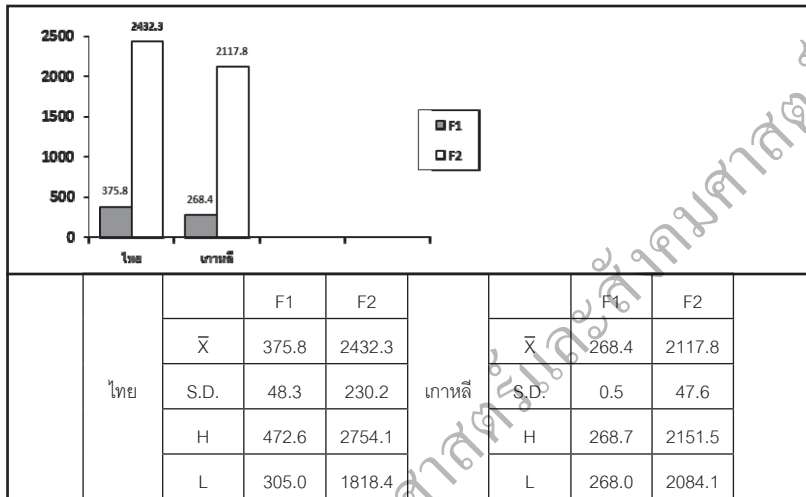
นิติตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ ' | ' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 381.9 ต่อ 243.6 และพบว่านิติตทุกคนมีค่า F1 มากกว่า จากค่าสูงสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิติตในการออกเสียงสระ ' | ' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 2649.0 ต่อ 2466.7 และพบว่า มีนิติตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่บางคนมีค่า F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบค่าความถี่พอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว ‘┘’ ของ
นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK

นิสิตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ ‘┘’ มากกว่าเสียงอ่าน ข้อสอบ TOPIK คือ 484.0 ต่อ 420.1 และพบว่านิสิตบางคนมีค่า F1 มากกว่า ในขณะที่บางคนมี ค่า F1 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิสิตในการออกเสียงสระ ‘┘’ มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 2115.8 ต่อ 1860.5 และพบว่า มีนิสิตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่บางคนมี ค่า F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยว 'T' ของ
นิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่าน
ข้อสอบ TOPIK

นิตออกเสียง มีค่าเฉลี่ย F1 ในการออกเสียงสระ 'T' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 375.8 ต่อ 268.4 และพบว่านิสิตทุกคนมีค่า F1 มากกว่า จากค่าสูงสุดของข้อสอบ TOPIK ส่วน F2 ของนิสิตในการออกเสียงสระ 'T' มากกว่าเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK คือ 2432.3 ต่อ 2117.8 และพบว่ามึนิตบางคนมีค่า F2 มากกว่า ในขณะที่ บางคนมีค่า F2 น้อยกว่า จากค่าสูงสุดและต่ำสุดของข้อสอบ TOPIK

จากตารางที่ 5 ถึงตารางที่ 14 ซึ่งแสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่าความถี่ฟอร์แมนท์การออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลี ของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 กับผู้อ่านข้อสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาเกาหลี (TOPIK) นั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1) โดยเฉลี่ย นิตออกเสียงสระ 'T' ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า และตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลแล้วพบว่า มึนิตบางคนออกเสียงด้วยระดับของลิ้นที่สูงกว่าและตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังกว่าด้วย

2) โดยเฉลี่ย นิสิตออกเสียงสระ ‘ ʌ ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า และตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังมากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลแล้วพบว่า มีนิสิตบางคนออกเสียงด้วยระดับของลิ้นที่สูงกว่าและตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ากว่าด้วย

3) นิสิตทุกคน ออกเสียงสระ ‘ H ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า และตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี

4) โดยเฉลี่ย นิสิตออกเสียงสระ ‘ H ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่าและตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลแล้วพบว่า มีนิสิตบางคนออกเสียงด้วยระดับของลิ้นที่สูงกว่าและตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังกว่าด้วย

5) นิสิตทุกคน ออกเสียงสระ ‘ ʌ ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า แต่ด้วยตำแหน่งของลิ้นแล้ว โดยเฉลี่ย ลิ้นของนิสิตอยู่ด้านหน้ามากกว่าลิ้นของผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลแล้วพบว่า มีนิสิตบางคนออกเสียงด้วยตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังกว่าด้วย

6) นิสิตทุกคน ออกเสียงสระ ‘ T ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า และตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี

7) โดยเฉลี่ย นิสิตออกเสียง ‘ — ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า และตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลแล้วพบว่า มีนิสิตบางคนออกเสียงด้วยระดับของลิ้นที่สูงกว่าและตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังกว่าด้วย

8) นิสิตทุกคน ออกเสียงสระ ‘ | ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า แต่ด้วยตำแหน่งของลิ้นแล้ว โดยเฉลี่ย ลิ้นของนิสิตอยู่ด้านหน้ากว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลแล้วพบว่า มีนิสิตบางคนออกเสียงด้วยตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังกว่าด้วย

9) โดยเฉลี่ย นิสิตออกเสียงสระ ‘ ʌ | ’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า และตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี แต่ก็พบว่า มีนิสิตบางคนออกเสียงด้วยระดับของลิ้นที่สูงกว่าและตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังกว่าด้วย

10) นิสิตทุกคน ออกเสียงสระ ‘T’ ด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่า แต่ด้วยตำแหน่งของลิ้นแล้ว โดยเฉลี่ย ลิ้นของนิสิตอยู่ด้านหน้ามากกว่าลิ้นของผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี แต่ก็พบว่านิสิตบางคนก็ออกเสียงด้วยตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังกว่าด้วย

จากข้อมูลด้านบน ทำให้เราทราบว่า โดยเฉลี่ยนิสิตจะออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีด้วยระดับของลิ้นที่ต่ำกว่าและตำแหน่งของลิ้นที่อยู่ด้านหน้ามากกว่าผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี มีเพียงสระ ‘ㅏ’ เท่านั้นที่ตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหลังมากกว่า โดยไม่มีสระตัวใดที่นิสิตออกเสียงได้เหมือน หรือใกล้เคียงกับผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลี จึงสามารถสรุปได้ว่า การออกเสียงสระภาษาเกาหลีของนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีต่างกับเจ้าของภาษาอย่างเห็นได้ชัด และเมื่อนำค่าความถี่ฟอร์แมนท์การออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาเกาหลี ระหว่างนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK มาเปรียบเทียบขนาด สามารถแสดงได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบขนาดของค่าความถี่ฟอร์แมนท์ การออกเสียงสระเดี่ยวในภาษาเกาหลี ระหว่างนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา กับเสียงอ่านข้อสอบ TOPIK

F1	คนไทย	ㅏ > ㅑ > ㅓ > ㅕ > ㅗ > ㅛ > ㅜ > ㅠ > ㅡ > ㅣ > ㅜ
	คนเกาหลี	ㅏ > ㅑ > ㅓ > ㅕ > ㅗ > ㅛ > ㅜ > ㅠ > ㅡ > ㅣ
F2	คนไทย	ㅣ > ㅜ > ㅠ > ㅓ > ㅕ > ㅑ > ㅗ > ㅡ > ㅛ > ㅛ > ㅛ
	คนเกาหลี	ㅣ > ㅠ > ㅜ > ㅛ > ㅛ > ㅛ > ㅛ > ㅡ > ㅛ > ㅛ

จากตารางที่ 15 ผู้บอกภาษาชาวไทยที่เป็นนิสิตวิชาเอกภาษาเกาหลีชั้นปีที่ 4 และผู้บอกภาษาชาวเกาหลีที่เป็นผู้อ่านข้อสอบ TOPIK แสดงให้เห็นว่า ออกเสียงสระ ‘ㅏ’ และ สระ ‘ㅑ’ โดยระดับของลิ้น (F1) อยู่ในตำแหน่งต่ำที่สุด 2 ระดับเหมือนกัน ส่วนสระที่เหลืออีก 8 ตัว ระดับของลิ้นจะสูงต่ำสลับกันในคู่สระที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกัน คือ

1) นิสิตออกเสียง โดยระดับของลิ้นในสระ ‘ㅓ’ สูงกว่าสระ ‘ㅕ’ แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅓ’ ต่ำกว่าสระ ‘ㅕ’

2) นิสิตออกเสียง โดยระดับของลิ้นในสระ ‘ㅏ’ สูงกว่าสระ ‘ㅑ’ แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅏ’ ต่ำกว่าสระ ‘ㅑ’

3) นิสิตออกเสียง โดยระดับของลิ้นในสระ ‘ㅡ’ สูงกว่าสระ ‘ㅓ’ แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅡ’ ต่ำกว่าสระ ‘ㅓ’

4) นิสิตออกเสียง โดยระดับของลิ้นในสระ ‘ㅗ’ สูงกว่าสระ ‘ㅛ’ แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅗ’ ต่ำกว่าสระ ‘ㅛ’

5) และสามารถกล่าวได้ว่า นิสิตออกเสียงสระ ‘ㅗ’ ด้วยระดับของลิ้นที่สูงที่สุด ส่วนผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงสระ ‘ㅛ’ ด้วยระดับของลิ้นที่สูงที่สุด

ส่วนค่า F2 ตำแหน่งของลิ้น นิสิตและผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงสระ ‘ㅏ’ ด้วยตำแหน่งของลิ้น (F2) อยู่ด้านหน้าสุดเหมือนกัน และสระ ‘ㅏ’ ลิ้นอยู่ด้านหน้าสระ ‘ㅑ’ ส่วนสระที่เหลืออีก 7 ตัว ตำแหน่งของลิ้นสลับกันในกลุ่มสระที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกัน คือ

1) นิสิตออกเสียง ด้วยตำแหน่งของลิ้นในสระ ‘ㅗ’ อยู่ด้านหน้ามากกว่าสระ ‘ㅛ’ แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅛ’ อยู่ด้านหน้ามากกว่าสระ ‘ㅗ’

2) นิสิตออกเสียง ด้วยตำแหน่งของลิ้นในสระ ‘ㅡ’ อยู่ด้านหน้ามากกว่าสระ ‘ㅓ’ แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅓ’ อยู่ด้านหน้ามากกว่าสระ ‘ㅡ’

3) นิสิตออกเสียง ด้วยตำแหน่งของลิ้นในสระ ‘ㅓ’ อยู่ด้านหน้ามากกว่าสระ ‘ㅑ’ แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅑ’ อยู่ด้านหน้ามากกว่าสระ ‘ㅓ’

4) นิสิตออกเสียง ด้วยตำแหน่งของลิ้นในสระ ‘ㅕ’ อยู่ด้านหน้ามากกว่าสระ ‘ㅖ’ (ในกลุ่มสระ ‘ㅏ’ กับสระ ‘ㅑ’) แต่ผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงในทางตรงกันข้าม คือ สระ ‘ㅏ’ อยู่ด้านหลังสระ ‘ㅑ’ (ในกลุ่มสระ ‘ㅏ’ กับสระ ‘ㅑ’ เช่นกัน)

¹ การออกเสียงสระ ‘ㅏ’ ของชาวจีนก็เช่นเดียวกัน ระดับของลิ้นอยู่ต่ำกว่า โดยตำแหน่งของลิ้นอยู่ด้านหน้ามากกว่าระดับและตำแหน่งลิ้นของชาวเกาหลี (Lee Kyung & Park Dong-ho, 2011)

5) และสามารถกล่าวได้ว่า นิสิตและออกเสียงสระ ‘┌’ ด้วยตำแหน่งของลิ้นที่อยู่หลังสุด ส่วนผู้อ่านข้อสอบชาวเกาหลีออกเสียงสระ ‘┐’ ด้วยตำแหน่งของลิ้นที่อยู่หลังสุด

เมื่อเราพิจารณาตารางที่ 15 แล้ว ทำให้เราได้ทราบว่า โดยส่วนใหญ่ผู้บอกภาษาชาวไทยออกเสียงด้วยระดับและตำแหน่งของลิ้นสลับกันกับการออกเสียงของผู้บอกภาษาชาวเกาหลี ซึ่งคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ ชินจ็องแอ (Shin, Jeong-ae, 2004) ที่ศึกษาการออกเสียงของผู้เรียนภาษาเกาหลีชาวเวียดนาม โดยกล่าวว่า มีการสับสนในการออกเสียงคู่สระ ‘┐’ กับสระ ‘┌’ สระ ‘┌’ กับสระ ‘┌’ สระ ‘┌’ กับสระ ‘┐’ สระ ‘┐’ สระ ‘—’ กับสระ ‘┐’

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการจัดการเรียนการสอน

1) ในปัจจุบันชาวเกาหลีมีแนวโน้มในการออกเสียงสระเดี่ยวภาษาเกาหลีสระ ‘┐’ และสระ ‘┌’ เหมือนเป็นเสียงเดียวกันโดยไม่แยกแยะความแตกต่าง ในการเรียนการสอนจึงไม่จำเป็นที่จะต้องเน้นให้ออกเสียงแตกต่างกัน เพราะสามารถแยกแยะว่าเป็นสระตัวใดได้จากบริบทเนื้อหา จึงไม่เกิดผลกระทบกับการสื่อสารระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ดังที่ คิมจ็องซุก (김정숙, 2006) ได้กล่าวว่า ในภาษาเกาหลีที่สระบางตัวที่เสียงเดิมนั้นถูกเปลี่ยนแปลงไปหรือมีการกลมกลืนไปกับเสียงสระที่ใกล้เคียงกันอย่างสระ สระ ‘┐’ และสระ ‘┌’ สระ ‘┐’ และสระ ‘┌’ สระ ‘┐’ และสระ ‘┐’ ถ้าในภาษาแม่ของผู้เรียนไม่มีสระเหล่านี้และผู้เรียนไม่สามารถแยกแยะได้ ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้มงวดกับการแยกแยะเสียงจนมากเกินไป แต่ก็ต้องอธิบายหลักการหรือข้อมูลให้แก่ผู้เรียนได้ทราบ

2) ผู้สอนควรจะต้องสามารถออกเสียงภาษาเกาหลีได้อย่างถูกต้อง แม้ว่าผู้สอนจะเป็นชาวเกาหลีเจ้าของภาษาก็ตาม แต่ด้วยสภาพแวดล้อมทางภาษาที่ต่างกัน เช่น อิทธิพลของภาษาถิ่นของเกาหลี ก็มีส่วนต่อการสอนภาษาให้แก่ผู้เรียนด้วย ผู้สอนเองก็ควรฝึกฝนการออกเสียงที่ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ

2. ด้านการวิจัย

1) ควรศึกษาวิจัยการออกเสียงสระประสมในภาษาเกาหลี และเปรียบเทียบกับเสียงสระประสมในภาษาไทยว่า มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ในการออกเสียงสระประสมภาษาเกาหลีหรือไม่

2) ควรทำการศึกษาและเปรียบเทียบ โดยใช้ผู้บอกภาษาชาวเกาหลีด้วย และเปรียบเทียบระหว่างสถาบันการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งหาข้อเหมือนและข้อแตกต่างระหว่างสถาบัน และปัจจัยที่เป็นสาเหตุนั้น ๆ

วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณานุกรม

- พรพรรณ สีดาลาด. (2548). *การพัฒนาคู่มือในการออกเสียงภาษาอังกฤษสำหรับผู้ใหญ่โดยใช้อักษรไทย*. รายงานการศึกษาศิลปะศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พัชรี พลวงค์. (2548). เทคนิคและวิธีสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ. *วารสารรามคำแหง*. 22 (3), 28-39.
- เพ็ญสินี กิจคำ. (2547). *การออกเสียงและการรับรู้สระเดี่ยวภาษาอังกฤษของผู้พูดภาษาไทยที่มีประสบการณ์ภาษาอังกฤษต่างกัน*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ส่วนประกอบของคลื่น. (ม.ป.ป.). วันที่ค้นข้อมูล 16 เมษายน 2555, จาก <http://www.kr.ac.th/ebook/supatra/b5.htm>.
- Bak, S. (2011). *A Model for Content Organization and Teaching Methods in Teaching of Korean Pronunciation Skills for Non-native Speakers of Korean*. Daejeon: M.Ed. Thesis, Hannam University.
- Ellis, R. (1992). *Instructed Second Language Acquisition: Learning in the Classroom*. Oxford: B.Blackwell.
- _____. (1994). *The Study of Second Language Acquisition*. Oxford: Oxford University Press.
- Hwang, J. (2010). *A Study on Korean Pronunciation Education using TV Commercials-Focused on the Sound Repeating Method*. Seoul: M.A. Thesis, Hankuk University of Foreign Studies.
- Hong, H. (2006). *A Study on Teaching Korean Language to Thai Students-Focused on the Beginner's Level*. Seoul: M.A. Thesis, Hankuk University of Foreign Studies.
- Hwang, J. Y. (2010). *A Study on Korean Prinunciation Education using TV Commercials-Focused on The Sound Repeating Method*. Seoul: M.Ed. Thesis, Hankuk University of Foreign Studies.

- Kim, A. (2008). *Teaching method of Korean pronunciation for Russian native speakers*. Changwon: M.A. Thesis, Changwon National University.
- Kim, Y. - H. (2009). *Praat Analysis on Errors Made by Chinese Learners in Pronunciation of Vowels of the Korean Language With Focus on Pronunciation of Chinese Characters of the Same Shape and the Same Meaning*. Daejeon: M.A. Thesis, Paichai University.
- Lee, K. P. & Park, D. H. (2011). A study of Chinese Learners' Pronunciation of Korean Monophthongs Based on Experimental Phonetics-Focused on 'ㅣ' and 'ㅏ'. *Korean Language Research*, 28, 177-199.
- Munkhchimeg, B. (2011). *The Map of Pronunciation for Mongolian Students Learning Korean Language in Elementary Level*. Kwangju: M.Ed. Thesis, Chonnam National University.
- Odlin, T. (1989). *Language Transfer: Cross-linguistic Influence in Language Learning*. New York: Cambridge University Press.
- Richards, J. C., Platt, J. & Platt, H. (1993). *Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics*. Singapore: Longman.
- Ru, M. Y. (2011). *A Study of Korean Vowels Pronunciation Errors by Thai Learners-Focus on the first step learners*. Seoul: M.Ed. Thesis, Kyung Hee University.
- Shin, J. - a. (2004). *Basic Study of Korean Pronunciation Education for Learners from Vietnam*. Yongin: M.A. Thesis, Kyunggi University.
- Shin, Y. (2011). *A Study on the Interlanguage of Czech Speaker from The Type of Korean Pronunciation Error*. Seoul: M.A. Thesis, Hankuk University of Foreign Studies.
- Simuang, K. (2005). *The Study about Teaching Method of Korean Speaking for Thai Students*. Seoul: M.Ed. Thesis, Kyunghee University.

- 김정숙. (2006). 외국어로서의 한국어발음 교육 내용 선정 기준. 제2차 한·중·조 Korean 교육 국제 학술 토론회 : 논문집 2006. 서울 : 이화여자대학교 한국어문학연구소
- 박한상. (2007). PRAAT : 음성분석 프로그램. 서울 : 한빛문화.
- 이관규. (2002). 학교 문법론 (개정판). 서울 : 월인.
- 이익섭. (1997). 국어학개설. 서울 : 태학사.
- 이재강. (1998). 한국인 화자의 한국어 모음에 관한 실험음성학적 분석. 언어연구 17, 41-57.
- 임미화. (2002). 영어권 화자의 한국어 발음 교수법 연구-발음 간섭현상 개선을 중심으로-. 서울 : 건국대학교 석사학위논문.
- 송철의. (2012). 한국인의 언어와 문화. 서울 : 서울대학교.
- 정명숙·이경희. (2000). 한국어 발음 및 어휘교육 ; 학습자 모국어의 변이음 정보를 이용한 한국어 발음 교육 2000. 제 10 차 국제학술회의. 국제한국어교육학회. 57-58.
- 코에라의 언어연구소. (2012). 한국어의 특징(특질)은 무엇인가?. วันที่ค้นข้อมูล 16 ธันวาคม 2555, จาก <http://sakuranbokis.tistory.com/63>
- 한재영 외. (2003). 한국어 발음 교육. 서울 : 한림.